

COUR EUROPEENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
~~ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ~~

ДРУГА СЕКЦІЯ

СПРАВА “НАЗАРЧУК проти УКРАЇНИ”

(Заява № 9670/02)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

19 квітня 2005 року

Це рішення стане остаточним за обставин, викладених у статті 44 § 2 Конвенції. Воно може підлягати редакційним виправленням

У справі “Назарчук проти України”,

Європейський суд з прав людини (Друга Секція), засідаючи Палатою, до складу якої увійшли:

пан Дж.-П. Коста (*Mr J-P. Costa*), голова,
пан І. Кабрал Барreto (*Mr I. Cabral Barreto*),
пан Р. Тюрмен (*Mr R. Türmen*),
пан В. Буткевич (*Mr V. Butkevych*),
пан М. Угрехелідзе (*Mr M. Ugrekhelidze*),
пані Е. Фура-Сандстрьом (*Mrs E. Fura-Sandström*),
пані Д. Йочене (*Ms D. Jočienė*), судді,

та пані С. Долле (*Mrs S. Dollé*), секретар секції,

після обговорення в нарадчій кімнаті 22 березня 2005 року,
вносить таке рішення, що було прийнятоє того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу було порушено за заявою (№ 9670/02), поданою до Суду проти України громадянином України паном Іваном Захаровичем Назарчуком (далі – “заявник”) 6 серпня 2001 року відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав і основних свобод людини (далі – “Конвенція”).

2. Уряд України (далі – “Уряд”) представлений був представлений його Уповноваженими - пані Валерією Лужковською та її наступницею пані Зоряною Бортновською.

3. Заявник скаржився стверджує, що на невиконання органами державної влади судового рішення, винесеного на його користь, 16 вересня 1999 року, зі неправками змінами, внесеними постановою від 15 березня 2000 року, яке було винесене на його користь, є порушенням його прав, на справедливий судовий ро Заявник стверджував, що відбулося порушення згляд протягом розумного строку та порушенням права на ефективний засіб правового захисту, як це передбачено § 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції.

4. Заяву було передано до на розгляду Другої Секції Суду (п§ 1 правила 52 § 1 Судового Регламенту Суду). В межах-рамках цієї секції, відповідно до § 1 правила 26 було призначено створено Палату, що буде розглядати цю справу еуд- до, який розглядатиме справу (§ 1 статті 27 Конвенції), відповідно до положень § 1 правила 26.

5. 10 квітня 2003 року Друга Секція прийняла рішення комунікувати цю заяву Уряду повідомити Уряд про подання заяви. Того ж дня Суд вирішив, відповідно до Відповідно до положень § 3 статті 29 Конвенції, що Суд вирішив, що прийма- тність та суть скарги будуть розглядатись разомнуті одночасно.

6. Заявник та Уряд подали свої зауваження щодо прийнятності та суті заяви про дотримання прийнятності та суті заяви (правило 54 А).

ЩОДО ФАКТІВ

7. Заявник народився 6 січня 1941 року та проживає у м. Долинська Кіровоградської області (Україна).

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

8. УВ березні 1999 заявник звернувся до ~~до суду~~ Долинського районного суду з позовом до Волинського відділення Державного казначейства, ~~проти фінансового~~ відділу Волинської районної державної адміністрації та Волинської міжрайонної державної податкової інспекції вимагаючи ~~компенсації шкоди, завданої йому — спричинену внаслідок незаконного незаконним затриманням арешту~~ і конфіскацією його автомобіля.

9. 16 серпня 1999 року Долинський районний суд присудив заявнику згідно з рішенням суду заявник отримав суму ув розмірі 50_000¹ грн. як компенсацію ~~за моральною і та~~ матеріальною шкодою.

10. 15 березня 2000 року Президія Кіровоградського обласного суду задовольнила ~~анеляцію протест~~ заступника Генерального прокурора України на зазначене рішення ~~суду~~. Вона ~~внесла поправки~~ внесла зміни до рішення від 16 серпня 1999 року та зменшила суму компенсації до 20000² грн.

11. 21 червня 2000 року Верховний Суд України відхилив ~~подальшу анеляцію протест~~ заступника Генерального прокурора України ~~щодо~~ на рішення ~~суду~~ від 15 березня 2000 року. Верховний Суд постановив ветапозитив, що компенсації в розмірі 20000³ грн., яка була призначена суджено заявнику рішенням ~~суду~~ від 16 серпня 1999 року, зі поправками зміними внесеними 15 березня 2000 року, ~~є достатньою~~ обґрунтованою.

12. 20 вересня 2000 року ~~суд~~ Долинський районний суд розпочав відкрив виконавче провадження у справі заявника та видав заявнику відповідні виконавчі листи. судову справу по справі заявника й виніє відповідний судовий наказ про виконання рішення

13. 12 грудня 2000 року Київське міське управління юстиції повідомило заявника про те, що за такі виплати відповідає Держказначейство України та його територіальні відділення, а отже й виконавчі листи необхідно надсилати їм, відповідні судові накази про виконання рішення мають бути передані до них.

14. 18 липня 2000 року Держказначейство України повідомило заявника про неможливість виконання рішення суду через за відсутності в

¹ 10.628,00 ЄВРО

² 3.758,65 ЄВРО

³ див. посилання вище

Українському законодавстві — відповідних положень (а саме, відповідної постанови ~~відеутнієть відповідних постанов~~ Кабінету Міністрів України).

15. 15 травня 2000 року Національний Банк України пере~~в~~врахував 20000¹ грн. на рахунок заявника на виконання рішення від 16 серпня 1999 року зі змінами, внесеними постановою Президії Кіровоградського обласного суду від 15 березня 2000 року.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

16. Відповідне національне законодавство викладено у рішенні “*Ромашов проти України*” (заява № 67534/01, §§ 16-18, від 27 липня 2004 року).

ЩОДО ПРАВА

17. Заявник ~~стверджує~~каржився на стверджуване невиконання органами державної влади, що невиконання судового рішення від 16 вересня 1999 року, ~~зі~~з ~~неправками~~змінами від внесеннями 15 березня 2000 року, яке було ~~винесене~~прийняте на його користь. Він посилається на ~~є~~є порушенням його прав на ~~справедливий судовий розгляд протягом розумного строку та порушенням права на ефективний засіб правового захисту, як це передбачено~~ § 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції, у яких зазначається наступне:

~~Є~~Стаття 6 § 1 § 1

«Кожен при вирішенні питання щодо його цивільних прав та обов'язків (...), має право на справедливий і відкритий розгляд упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом»

Стаття 13

«Кожен, чий права і свободи, викладені в цій Конвенції, порушуються, має право на ефективний засіб правового захисту у відповідному національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, що діяли як офіційні особи.»

I. ЩОДО ПРИЙНЯТНОСТІ

A. Попередні зауваження Уряду

18. Уряд вважав, що заявник не дотримався ~~правила~~правила ~~шести~~шести ~~місяців~~місяців ~~строку~~строку, ~~оскільки він подав~~оскільки він подав ~~подавни~~подавни свою заяву до Суду ~~лише~~лише 6 серпня 2001 року. З іншого боку, В іншому випадку, він не може ~~більше~~більше вважатися жертвою порушення Конвенції, оскільки йому повністю виплатили суму, ~~призначену~~призначену ~~суджену~~суджену судом. Уряд також стверджував, що заявник не вичерпав всіх національних засобів правового захисту щодо діяльності державної виконавчої служби ~~ї~~ї та прискорення провадження.

19. Заявник не погоджується ~~з~~з таким твердженням Уряду.

¹ див. посилання №2 вище

20. Суд зауважує, що на момент подання ~~позову-заяви~~, рішення суду не було виконано. Таким чином, ~~правило шестимісячного строку – не можливо може застосовуватись – застосувати~~ ~~правило шести місяців~~ до цьогоїєї ~~триваючого-триваючої~~ ~~випадку~~ ситуації. ~~Стосовно Враховуючи – інших – заперечення~~ заперечень, Суд зауважує, що подібні доводи Уряду вже відхилялися в багатьох рішеннях Суду (дивись, згадане вище рішення суду у справі ~~Ромашов – проти України~~, №§ 41). ~~У таких випадках~~ Суд констатує, що заявники можуть вважати себе жертвами стверджуваних порушень § 1 статті 6 Конвенції відносно періодів, коли рішення, які є предметом скарги, залишаються невиконаними, та що заявники позбавляються необхідності використання засобів захисту, на які посилався Уряд. Суд не вбачає жодних підстав для інших висновків у цій справі і, відповідно, відхиляє попередні заперечення Уряду.

21. У світлі доводів сторін Суд робить висновок, що скарги за § 1 статті 6 Конвенції порушують серйозні питання фактів та права, визначення яких потребує розгляду справи щодо суті. Жодної причини для визнання цієї частини заяви неприйнятності встановлено не було. З цих самих підстав скарга заявника за статтею 13 Конвенції не може бути визнана непринятною.

II. ЩОДО СУТІ

A. Щодо стверджуваного порушення § 1 статті 6 Конвенції

22. Уряд стверджував, що положення § 1 статті 6 Конвенції не було порушене, оскільки рішення було виконано.

23. Заявник не погодився.

24. Суд зауважує, що судові рішення від 16 серпня 1999 року, з поправками, внесеними рішенням Президії Кіровоградського обласного суду від 15 березня 2000 року, залишались невиконаними з 20 вересня 2000 року (дата відкриття виконавчого провадження) до 15 травня 2002 року (дата сплати 20000¹ грн. заявнику), тобто впродовж приблизно одного року і восьми місяців. Суд також зазначає, що це рішення було виконано повною мірою до того як Уряд було повідомлено про подання заяви, хоча заявник впродовж року не повідомляв про це Суд.

25. Тим не менше, Суд зауважує, що відкладаючи майже на один рік і вісім місяців виконання рішення суду у справі заявника, влада статті позбавила дієвості положення § 1 статті 6 Конвенції. Суд вважає, що Уряд не висунув жодних аргументів для пояснення цього зволікання (дивись справу “Шмалько проти України”, №60750/00, рішення від 20 липня 2004 року, § 45).

26. Отже Суд доходить висновку, що у цій справі мало місце порушення § 1 статті 6 Конвенції.

¹ 4.320,23 Євро

В. Щодо стверджуваного порушення статті 13 Конвенції

27. Уряд зазначав, що національне законодавство передбачає ефективні засоби правового захисту, що дозволяло заявнику оскаржити невиконання судового рішення, винесеного на його користь. Уряд посилався на свої попередні доводи щодо невичерпання національних засобів правового захисту.

28. Заявник оскаржив ці доводи, стверджуючи, що дані засоби були у його випадку неефективними, оскільки невиконання рішення суду сталося не з вини державної виконавчої служби або казначейства, які відповідальні за нього.

29. Суд посилається на свої висновки (див. пункт 20-21 вище) стосовно заяв Уряду про невичерпання національних засобів правового засобу. З цих самих причини, Суд встановлює, що заявник не мав ефективних національних засобів правового захисту, гарантованих статтею 13 Конвенції, які дозволяють відшкодувати шкоду, спричинену затримкою у провадженні.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

30. Відповідно до статті 41 Конвенції,

« Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткову компенсацію, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію. »

31. Заявник вимагав відшкодування матеріальної шкоди за невиплачену компенсацію та 50.000 грн. (8.020 ЄВРО) як компенсацію моральної шкоди, якої він зазнав. Він також стверджував, що йому мають виплатити суму у розмірі 150.000 грн. (24.060 ЄВРО) як компенсацію за моральну і матеріальну шкоду, начебто спричинену незаконним затриманням.

32. Уряд оскаржив вимоги заявника, посилаючись на їх необґрунтованість. Більш того, Уряд заявив, що сам факт визнання порушення становитиме достатню справедливую сатисфакцію у цій справі.

33. Суд не бачить жодного причинно-наслідкового зв'язку між констатованим порушенням та заявленою вимогою заявника щодо матеріальної шкоди. Суд не присуджує компенсації у цьому зв'язку. Стосовно ж моральної шкоди, Суд знаходить вимоги заявника необґрунтованими і вважає, що дійсно, факт визнання порушення становитиме достатню справедливую сатисфакцію у цій справі, зважаючи на тривале мовчання заявника з приводу виконання рішення суду у його справі.

З ЦИХ ПІДСТАВАХ, СУД ОДНОГОЛОСНО:

1. *Визнає* заяву прийнятною;
2. *Встановлює*, що мало місце порушення § 1 статті 6 Конвенції;
3. *Встановлює*, що відбулося порушення статті 13 Конвенції;

РІШЕННЯ У СПРАВІ “НАЗАРЧУК ПРОТИ УКРАЇНИ”

4. *Встановлює*, факт визнання порушення становитиме достатню справедливу сатисфакцію, з огляду на обставини справи;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою та повідомлено письмово 19 квітня 2005 року відповідно до правила 77 §§ 2 і 3 Регламенту Суду.

[ПІДПИС]

С. Долле
Секретар

[ПІДПИС]

Дж.-П. Коста
Голова